A°. 1840. N°. 100.

ZONDAG DEN 13den DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 11 December 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent door EZECHIEL BAREND (sedert overleden) gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan den Slaaf *Titus*; — en dat dezelve voortaan zal heeten:

JOHANNIS TITUS BREEUWER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 10 December 1840.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: WILLEM ABKENIUS, eerder Weduwenaar van HENDRIKA CHRISTINA VAN DER KAMP, en laatstelijk van HENRIETTE CONSTANTIA VAN DER KAMP, en BARBARA ANTOINETTE BLIECK.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

PARAMARIBO, *den 12 December 1840.*

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 243 | 23, aan den Kapitein Adjudant bij de Schutterij te *Paramaribo*, JOHANNES HELB, onder nadere goedkeuring van Hoogerhand verleend den rang van *Majoor bij dezelve Schutterij.*

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

PARAMARIBO, *den 11 December 1840.*

Daar er eenige *Jagtgeweren* benevens een dubbeld loop *Pistool* in het bezit van eenige gearresteerde Militairen gevonden zijn, en waarvan de Eigenaren onbekend zijn, zoo worden die genen welke daarop vermeenen regt te hebben, uitgenoodigd, hunne reclame binnen den tijd van *acht* dagen, na dato dezes, bij den Heer Kolonel Kommandant van het Betaillon Jagers No. 27 in de West-Indien en der Militie te *Suriname*, te doen; zullende na verloop van dien termijn, over die Wapenen als het eigendom van het Gouvernement worden beschikt.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, de Nd. Am. Brik *Amazon*, Kapt. T. J. Foster, hebbende 25 dagen reis.

Den 11den, de Nd. Am. Brik *Cygnet*, Kapt. A. Bates, hebbende 22 dagen reis.

Den 12den; De Nd. Am. Brik *Premium*, Kapt. D. Foster, hebbende 22 dagen reis.

Idem, De Nd Am. Brik *Tecumseth*, Kapt. J. Pendleten, hebbende 28 dagen reis. — Allen van Boston.

UITGEKLAARD.

Den 8sten, de Engelsche Schoener *Guiana*. Kapt. Ch. Ritchel, naar Demerarij.

Publicke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen.*

Door den Vendumeester *A. SALOMONS.*

Dingsdag, 8 December 1840.

De *HUIZEN* en *ERF*, aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, aankomende den Boedel COBA van ROBLES DE MEDINA. —*f2100*.— M. P. TOURNIER.

EDICTALE CITATIE.

(40041) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij deze, alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van J. C. NASSIJ JR., wegens het provenue van het op den 17 Julij 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Watermolen Straat*, La. A. No. 132; aangekomen hebbende J. C. NASSIJ JR. voornoemd.

Van ISAAC CARILHO DE BARRIOS en RACHEL DE BARRIOS, wegens het provenue van het op den 31sten Julij 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen op den hoek van de *Saramacca-* en *Ledesma Straten*, La. E. No. 57; aangekomen hebbende ISAAC CARILHO DE BARRIOS en RACHEL DE BARRIOS voornoemd.

Van JACOBA CAROLINA HENDRIKA SCHILDERUS, wegens het provenue van het op den 31 Julij 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Heeren Straat*, La. A. No. 51; aangekomen hebbende J. C. H. SCHILDERUS voornoemd.

Van ELIAO NAHAR, wegens het provenue van het op den 7den Augustus 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Waterkant*, La. C. No. 96; aangekomen hebbende ELIAO NAHAR voornoemd.

Van ELIAO NAHAR, wegens het provenue van het op den 21sten Augustus 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Maagden Straat*, La. C. No. 158; aangekomen hebbende ELIAO NAHAR voornoemd.

Van C. MARIUS, wegens het provenue van het op den 11den September 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Groote Dwars Straat*, La. E. No. 208; aangekomen hebbende C. MARIUS voornoemd.

Van FREDERIK JAN LOUIS RENS VAN ONNA, als Erfgenaam van den Boedel wijle THERESIA van MOLL, wegens het provenue van het op den 11den September 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Steenbakkers Gracht*, La. E. No. 91; aangekomen hebbende F. J. L. R. VAN ONNA voornoemd.

Van FREDERIK JAN LOUIS RENS VAN ONNA, als Erfgenaam van den Boedel wijle THERESIA van MOLL, wegens het provenue van het op den 9den October 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Steenbakkers Gracht*, La. E. No. 90; aangekomen hebbende F. J. L. RENS van ONNA voornoemd.

Van FREDERIK JAN LOUIS RENS van ONNA, wegens het provenue van het op den 6den November 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Buure Straat*, La. D. No. 146; aangekomen hebbende F. J. L. R. VAN ONNA voornoemd.

Om te compareren of Gemagtigden te zenden ter *præ et concurentie* Rolle van het Geregtshof dezer Kolonie, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 15den Januarij 1841, des voormiddags om *acht* ure, en aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen, voorts hunne sustenuen van *præ et concurentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo* dezen 12 *December* 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

EDICTALE CITATIE.

(40042) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij deze, alle *bekende* en *onbekende* Crediteuren:

Van H. F. VALENTIJN, wegens het *provenue* van het op den 6den Maart 1840, bij Executie verkochte *helfte* in het Huis en Erf, aan de *Eerste Buitenwijk*, No. 98; denzelven H. F. VALENTIJN aangekomen hebbende.

Van HENRIETTE VAN DEN EIJCK, wegens het *provenue* van het op den 26sten Junij 1840, bij Executie verkochte *een derde* in de *helfte* in het Erf, gelegen aan de *Ledesma Straat*, La. E. No. 379; dezelve HENRIETTE VAN DEN EIJCK aangekomen hebbende.

Van den Boedel wijle Wed. JB. JONA geboren ALVARES, wegens het *provenue* van het op den 3den Julij 1840, bij Executie verkochte Erf en het daarop staande Gebouw, gelegen aan de *Heere Straat*, La. B No. 79; gemelden Boedel Wed. JB. JONA geboren ALVARES aangekomen hebbende.

Van G. M. VAN DER HOOP, als *ab intestato* Erfgenaam van den Boedel wijle JOHANNA VAN ZUIJLEN, wegens het *provenue* van het op den 9den October 1840, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen in de *Eerste Buitenwijk*, No. 52; gemelden G. M. VAN DER HOOP aangekomen hebbende.

Om te compareren of Gemagtigden te zenden, ter *præ et concurentie* Rolle van het Geregtshof alhier, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 15den Januarij 1841, des voormiddags om *acht* ure, ten einde aldaar, ingevolge art. 91 der manier van procederen, hunne sustenuen zonder form van proces, mondeling voor te dragen, en op welke mondelinge voordragt, door den Hove zal worden regt gedaan, als zal bevonden worden te behooren, op poene van *silentium perpetium*.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd te *Paramaribo*, dezen *12 December 1840.*

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

ADVERTISSEMENTEN.

(40047) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van CORNELIA ELISABETH MARGARETHA van DE GRAAF, den 11den October 1840, en ESTHER van HOEUFT, (overleden den 25sten October 1840), den 9den December 1840.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16, van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 12 December 1840.

De fungerende Curators en Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

(40051) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS; bij publieke inschrijving verkoopen:

9 vaten SUIKER,

van de Plantaadje *Vlammenburg*; aangekomende hebbende den Boedel VOLKERT VAN HALM JEN.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen tot Donderdag den 17den dezer, des voormiddags ten 10 ure.

De Kooper of Koopers zullen gemelde Suiker voor eigene rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen.

Paramaribo den 11 December 1840.

De Secretaris ad interim,
F. C. COBLIJN.

(40036) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 18den December 1840, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen *Cogley*, *Johannis*, *Anna*, *Catharina* en *Albert*; bekend staande ten name van G. BERGMAN, doch als het eigendom van HENRIETTA ADNEY, thans Huisvrouw van G. N. M. CONIJNENBERG, in Executie genomen.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Heere Straat*, La. C. No. 56 en 57 Oude Wijk en La. B. No. 82 Nieuwe Wijk; aankomende J. C. STEVEN.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Steenbakkerij Straat*, La. D. No. 286 Oude Wijk en La. C. No. 120 Nieuwe Wijk; aankomende J. C. STEVEN.

Paramaribo den 12 December 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

CASINO.

(39014) VERGADERING van HH. INTEEKENAREN, op *HEDEN* den 13den December, des voormiddags ten 11 ure, in één der boven-locaален van het huis, bewoond door Mejufvrouw GEERKE.

(40045) ☞ PIK, Makreel en Zalm in vaten. Sukerkalk in potten, Demijohns Cognac, do. bij 't gallon, en nog een restant Steenkolen, te bekomen bij

D. BENJAMINS.

AMSTERDAM, 21 *September 1840.*

(*Vervolg en slot van No. 99*)

Engeland beweert dat de regten der onzijdige mogendheden in geval van eenen oorlog ter zee kunnen zijn een voorwendsel om de eene of andere der krijgvoerende partijen te begunstigen, en onder voorgeven van zich te willen verzekeren, dat de onzijdige vaartuigen geene contra bande bevatten, zonder zich te storen aan het beginsel dat de vlag de lading dekt, doet het de neutrale schepen door zijne kruisers onderzoeken en matigt zich het regt aan om contrabande te noemen, wat door de overige mogendheden als vrije waar doorgelaten wordt; het legt beslag op de verdachte bodems en verklaart ze prijs uit kracht van zijne eigene regtspraak; het stelt niet alleen deze of gene haven, maar honderd ja duizend mijlen eener kust in staat van blokkade, en bemagtigt alle schepen, die de op de kaart aangeduide lijn mogten overschrijden.

Het was om aan dergelijke geweldddadigheden wederstand te bieden, dat in 1800, Rusland, Zweden, Denemarken en Pruisen een traktaat sloten, waarbij de door onderdanen der krijgvoerende partijen op neutrale schepen geladene goederen vrij verklaard werden; de contrabande werd duidelijk omschreven; het woord alleen van den bevelhebber van een oorlogsvaartuig was toereikende om zijnen bodem en zijne lading van alle bezoek te vrijwaren; men erkende eene eenvoudig verklaarde blokkade niet meer, wanneer zij niet door eene toereikende magt ondersteund werd. Engeland deed echter in zijne havens in beslag nemen of op zee bemagtigen twee honderd Russische, Deensche en Zweedsche vaartuigen, omdat de genoemde mogendheden niet sterk genoeg waren om hare regten te doen eerbiedigen. Men weet onder welk voorwendsel Engeland in 1807 Koppenhagen zonder voorafgaande oorlogsverklaring aantastte en bombardeerde en zich de Deensche vloot deed uitleveren, ofschoon Denemarken stiptelijk de neutraliteit had nageleefd. Deze zee-roovers-overwinning, welke Engeland niet aarzelen zou te hernieuwen bijaldien de gelegenheid zich daartoe aanbood en zijne belangen het vorderden, deze overwinning, zeggen wij, verontwaardigde gansch Europa: men schreef manifesten uit, deed eenige onbeduidende daden van represaille, en eindelijk onderwierp men zich, en zelfs de vereenigde staten verlaagden hunne vlag derwijze, dat zij het visiteren hunner bodems toelieten.

Zeer zeker, indien de bij de handhaving van het regt der neutralen belanghebbende mogendheden elkander verstaan en een verbond aangegaan hadden, indien zij al de geestkracht hadden ontwikkeld, waarvoor zij vatbaar waren, zij zouden dezen hoon, aan het regt der volken aangedaan, niet gedoogd hebben; hunne zwakheid moedigde dan ook al meer en meer de aanmatigingen der Engelschen aan. Napoleon alleen, wiens staatkunde wij overigens hier niet hebben te beoordeelen, geloofde dat de hooge mate van plagerijen, welke zij te lijden hadden, de neutrale mogendheden nopen zoude om daden van tegenstand te wagen, doch hij bedroog zich. Intusschen zijn de protestatien aanwezig gebleven, als om het tegenwoordige gedrag voor te lichten van de zeemogendheden, die naijverig op de handhaving harer regten zijn. Ten tijde waarvan wij spreken, had het volgende plaats:

Door eene order in rade van 6 Mei 1806 had het Engelsche kabinet de havens, rivieren en kusten van de rivier de Elve tot aan de haven van Brest in staat van blokkade gesteld; door eene tweede order in rade van 11 November 1807 werden de bodems van alle onzijdige, bevriende en zelfs geallieerde mogendheden onderworpen niet alleen aan de visite der Engelsche kruisers, maar zelfs aan eene verpligte station in Engeland, en aan de betaling eener schatting, waarvan de order de hoeveelheid bepaalde. Deze tijrannieke handelwijze beantwoordde Napoleon met het dekreet van Milaan, hetwelk verklaarde *gedenationaliseerd* elk neutraal schip, hetwelk de visite van een Eng. vaartuig zou hebben geleden, of zich eene reis naar Engeland zou hebben laten welgevallen, of aan de Engelsche regering eenige schatting zou hebben betaald. Een *gedenationaliseerd* verklaard schip verloor daardoor alleen den waarborg zijner vlag, werd Engelsche eigendom en mogt in de Fransche havens of op zee in beslag genomen en prijs verklaard worden. Napoleon schiep hier een nieuw woord, maar dit woord drukte een juist en waar denkbeeld uit, en de beteekenis er van werd duidelijk verklaard in dezen considerans van het dekreet van Milaan:

»Overwegende dat door deze handelingen »(de voornoemde orders in rade) de Engel»sche regering de schepen van al de Eu»ropesche natiën *gedenationnaliseerd* heeft; »dat het buiten de magt van elke regering »is, om, ten aanzien van zijne onafhanke»lijkheid en van zijne regten in een ver»gelijk te treden, zijnde al de souvereinen »van Europa voor de souvereiniteit en de »onafhankelijkheid hunner vlag aanspra»kelijk; dat zoo men door eene onver»schoonbare zwakheid, die eene vlek in »de oogen der nakomelingschap zoude we»zen, zoodanige dwingelandij tot beginsel »overgaan en door gebruik wettigen liet, »zouden de Engelschen er akte van nemen »om het schandelijke beginsel vast te stel»len, dat de vlag de lading niet dekt en »om aan hun regt van blokkade eene wil»lekeurige en voor de souvereiniteit van »alle staten aanrandende uitbreiding te ge»ven, enz." (*)

Dit decreet deed eenige uitwerking; het prikkelde de werkeloosheid van zekere Staten; maar konden zij, die door de kontinentale blokkade in het verderf gestort werden en die zich op het vasteland tot de werktuigen der politick van Engeland maakten, dat land op zee bestrijden en een regt handhaven, hetwelk voor hen slechts eene bijzaak was? Ongetwijfeld neen. Deze beginselen, in tegenoverstelling van die van Engeland verkondigd, vielen dus even als hij, die ze verkondigd had, maar zij mogen voor de toekomst niet verloren gaan.

Men weet dat Engeland geenzins zijne maritime aanmatigingen van vroegeren tijd gewijzigd heeft. Het moge dezelve geschorst hebben, doch het zal die weder opvatten zoodra de omstandigheden zulks zullen vereischen. De kracht alleen kan derzelver werking tegengaan, en deze kracht bestaat; zij moet slechts vereenigd en tot denzelfden kring van belang gebragt worden. Mogen zij, die het bewind in Nederland voeren, niet vergeten, dat de Britsche goede trouw onveranderd dezelfde is gebleven, moge de catastrophe van Koppenhagen steeds voor de oogen zweven van hen, die op eene door kracht niet behoorlijk ondersteunende neutraliteit al te zeer mogten rekenen.

(*) »*Considérant que par ces actes le gouvernement anglais a dénationalisé les bâtiments de toutes les nations de l'Europe; qu'il n'est au pouvoir d'aucun gouvernement de transiger sur son indépendance et sur ses droits, tous les souverains de l'Europe étant solidaires de la souveraineté et de l'indépendance de leur pavillon; que si par une faiblesse inexcusable et qui serait une tâche au yeux de la postérité, on laissait passer en principe et consacrer par l'usage une pareille tyrannie, les Anglais en prendraient acte pour établir l'infâme prencipe, que le pavillon ne couvre pas la marchandise, et pour donner à leur droit de blocus une extension arbitraire et attentatoire à la souveraineté de tous les états.*"

TE PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.